



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1827/2019
26.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене ``ББ`` а.д. ..., чији је пуномоћник Светлана Анђелковић-Милошевић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1488/18 од 03.12.2018. године, на седници одржаној 26.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1488/18 од 03.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1488/18 од 03.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 150/18 од 27.09.2018. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1488/18 од 03.12.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 8. тачка 1. Уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом број ..., што је тужена дужна трпети и признати. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 368,45 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС важећем за евро на дан плаћања са законском затезном каматом на износ главног дуга од 247,5 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС важећем на дан плаћања почев од 08.07.2018. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев за законску затезну камату на износ од 43.485,57 динара са законском затезном каматом почев од 08.07.2018. године до исплате. Тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 59.092,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву за утврђење ништавости члана 8. тачка 1. уговора о кредиту, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом за утврђење ништавости поднета је дана 24.01.2018. године, а преиначена 13.07.2018. године и као вредност предмета спора означен је износ од 55.192,01 динар.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић